

## PRODUCTES

### Ozobot

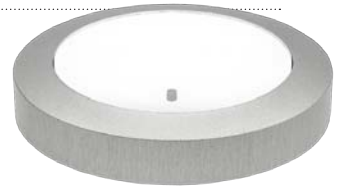
[www.ozobot.com](http://www.ozobot.com). Preu: 41 euros



Un robot molt petit –tan petit com un didal– per ensenyar als més petits de la casa programació i codificació. Ozobot pot moure's, jugar i ballar mitjançant patrons de codis de color molt intuïtius. Cada OzoCode està associat a un moviment específic que el robot comprèn i interpreta. És capaç de recordar fins a 500 moviments. Al web d'Ozobot hi ha disponibles plans i tallers pràctics que ampliaran les nostres possibilitats d'aprendre jugant. També podem generar circuits on fer competir robots amb diferents rutines. Tan ampliable com es vulgui.

### Nuimo

<http://senic.com>. Preu: 160 euros



Nuimo és una roda que pot controlar una pila de dispositius. Té a veure amb la internet de les coses. Consisteix en una pantalla LED. Podem fer girar la roda, desplaçar el dit pel seu diàmetre i clicar-hi. Es connecta amb una app del nostre telèfon intel·ligent per Bluetooth i aquest pot manipular Spotify, Netflix i una pila de programes com Vimeo o Youtube, però també bombetes intel·ligents com les Phillips Hue, termòstats tipus Nest i una pila d'estrís connectats. Així, amb un sol comandament sense botons, podem portar el timó de la nostra vida 2.0.

## EMMAGATZEMATGE

# On tinc els records digitals?

Ja fa anys, força anys, que no passo un diumenge a la tarda amb els meus pares obrint caps de i àlbums de records familiars. Un atac de nostàlgia, el record d'algun parent, la simple dinàmica de la memòria de la tribu... Alhora, les fotos repetides o sense interès s'anaven desfent a mesura que passaven els anys.

Res d'això, però, ja és igual. Els números de telèfon ja no els tenim a la llibreta. Les fotos i filmacions familiars tampoc són en paper, en cinta de cel·luloide o en videocasset. I coi, tampoc podem escoltar els discs de vinil perquè no tenim tocadiscs! Ara tot és a la memòria del telèfon intel·ligent, o a la tauleta, a l'ordinador o en un disc dur. O pitjor, en disquets o algun altre contenidor obsolet. La gent de més de quaranta o cinquanta anys no té costum de fer còpies de seguretat. I del núvol, no els en parlis...

I, és clar, des que som digitals, tenim accidents digitals. Que aixequi la mà qui no hagi perdut el contingut d'algun disc dur o d'alguna memòria digital. Fotos familiars, amb amics, anys sencers de la nostra vida. Jo prenc totes les precaucions del món, i vaig perdre totes les meves fotos digitals dels darrers deu anys. Una empresa va recuperar el disc dur, però no les metadades. Sí, podem recuperar les imatges, però tornar a agrupar-les i a donar-los un sentit ja no.

La solució, un Dropbox o qualsevol altre sistema d'emmagatzemament al núvol. No és car. Però ningú ens garanteix què passarà d'aquí a una dècada.

Segons l'empresa Kroll Ontrack, líder en recuperació de dades digitals, tan sols un 16% de les persones realitza una còpia de seguretat de les seves dades al núvol. I tot i així, "dos terços dels qui ho fan perden les seves dades perquè no han comprovat abans l'estat de la còpia original". Segons l'empresa, més de la meitat dels enquestats –un 61%– havia perdut, aquest darrer any, alguna dada

malgrat realitzar de forma periòdica còpies de seguretat.

El millor és prevenir. Tenir un servei al núvol i un altre a casa. I actualitzar les còpies de seguretat cada dia. Però si, per exemple, ens cau el mòbil a la piscina, hem de decidir què és més important: l'aparell o les dades. Si el mòbil té una versió al núvol de les dades, tipus Gmail, Picassa, etc., no cal que patim. Cal esperar un parell de dies que el mòbil s'eixugui, i engegar-lo per comprovar si encara funciona. Si el que ens interessa són les dades i no en tenim còpia, caldrà posar el mòbil en una bossa, així mateix, i enviar-lo immediatament a un servei de recuperació de dades. Podeu estar segurs que això us passarà sovint.

